

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. balandžio 29 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Gražinos Davidonienės ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas),

susipažinusi su 2021 m. balandžio 23 d. paduotu atsakovės akcinės draudimo bendrovės „Gjensidige“ kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. kovo 25 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Skundžiama Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. kovo 25 d. nutartimi panaikintas Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 23 d. sprendimas ir byla grąžinta nagrinėti pirmosios instancijos teismui iš naujo.

Kasaciniu skundu atsakovė ADB „Gjensidige“ prašo panaikinti Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. kovo 25 d. nutartį.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde nurodoma:

1. Apeliacinės instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė CPK 45 straipsnio 2 dalies proceso teisės normas, reglamentuojančias netinkamo ieškovo pakeitimą tinkamu. Todėl apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai civilinę bylą grąžino pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo. Civilinės bylos nagrinėjimo metu ieškovė UAB „Irec Baltic“ atsisakė teisės pakeisti netinkamą ieškovą tinkamu. Trečiasis asmuo UAB „POŠUKIS“ taip pat nepateikė prašymo įstoti į bylą trečiuoju asmeniu pareiškiančiu savarankiškus reikalavimus dėl ginčo dalyko CPK 45 straipsnio 2 dalis nenumato galimybės kelis kartus siūlyti netinkamam ieškovui, kad jis būtų pakeistas tinkamu ieškovu.

2. Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai netaikė CPK 45 straipsnio 3 dalies, reglamentuojančios ieškovo atsisakymo netinkamą atsakovą pakeisti tinkamu sukeliamus teisinius padarinius, todėl turėjo konstatuoti, kad ieškinyje pareikštas netinkamam atsakovui. Ieškovė atsisakė atsakovę pakeisti į tinkamą atsakovą.

3. Apeliacinės instancijos teismas turėjo pareigą pirmosios instancijos teismo sprendimą patikrinti visais atsakovės apeliaciniame skunde nurodytais sprendimo neteisėtumo faktiniais ir teisiniais pagrindais, nepaisant to, kad nustatytas tik CPK 45 straipsnio 2 dalies pažeidimas, nes taip reikalauja CPK 320 straipsnio 1 dalies procesinės teisės normos, reglamentuojančios bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas. Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai nepatikrino pirmosios instancijos teismo sprendimo CK 6.662 straipsnio, CK 6.697 straipsnio 3 dalies, CK 6.259 straipsnio 1 dalies atleidimo nuo civilinės atsakomybės arba civilinės atsakomybės mažinimo pagrindų aspektu. Lietuvos apeliacinis teismas tikrindamas sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą apeliaciniame skunde nurodytais pagrindais, turėjo pareigą paskirstyti atsakomybę dėl statinio stogui padarytos žalos tarp trečiojo asmens ir statinio techninio prižiūrėtojo, nes ši aplinkybė nustatyta teismo ekspertizės metu. Apeliacinės instancijos teismas taip pat nepagrįstai nepatikrino sprendimo teisėtumo CK 6.249 straipsnio 3 dalies taikymo aspektu bei Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos dėl būsimos žalos atlyginimo apskaičiavimo kontekste. Pirmosios instancijos teismas nepagrįstai ieškovės naudai priteisė žalą, kurios ieškovė nėra patyrusi, taip pat kaip žalos atlyginimą priteisė tokias pinigų sumas, kurios nėra būtinos ar reikalingos statinio stogo kokybės trūkumams pašalinti. Byloje nėra įrodymų, kad ieškovė jau ėmėsi arba ketina imtis kokių nors konkrečių statinio stogo remonto darbų.

4. Byloje nustatyta faktinė aplinkybė, kad trečiasis asmuo UAB „ARŪNO PROJEKTAI“ savo visas ir bet kokiais teisės ir prievole ieškovės atžvilgiu perdavė UAB „TIDA projektai“. Apeliacinės instancijos teismo paneigta draudimo sutarties esmė bei sutarties uždarojo principas, nes galiojantis teisinis reglamentavimas nenumato automatinio draudimo sutarties (statinio projektuotojo UAB „ARŪNO PROJEKTAI“ civilinės atsakomybės privalomojo draudimo liudijimo) nuostatų „perleidimo“, kai pasikeičia šalis projektavimo teisiniuose santykiuose. Todėl Lietuvos apeliacinis teismas turėjo taikyti CPK 45 straipsnio 3 dalyje įtvirtintus procesinius padarinius bei atsakovei pareikštus reikalavimus atmesti, kaip pareikštus netinkamam atsakovui, bet ne grąžinti bylą nagrinėti pirmosios instancijos teismui iš naujo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų padarytonis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Kasaciniame skunde neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagrįsti kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama, kad skundžiamoje teismo nutartyje galėjo būti nukrypta nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Gražinti ADB „Gjensidige“ (j. a. k. 110057869) 11250 Eur (vienuolika tūkstančių du šimtus penkiasdešimt eurų) žyminį mokestį,
sumokėtą 2021 m. balandžio 21 d. AB SEB banke, mokėjimo nurodymo Nr. 553381.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Alė Bukavinienė

Gražina Davidonienė

Virgilijus Grabinskas